

16) שנת פ"ט (ב) פ"ט קדושין
17) א) א"ת כ"ט (ב) ח"א
18) כ"ט ל"ט (ב) ו' י"ז
19) א) א"ת כ"ט (ב) ו' י"ז
20) פ"ט ח"א
21) א) א"ת כ"ט (ב) ו' י"ז
22) א) א"ת כ"ט (ב) ו' י"ז
23) א) א"ת כ"ט (ב) ו' י"ז
24) א) א"ת כ"ט (ב) ו' י"ז
25) א) א"ת כ"ט (ב) ו' י"ז
26) א) א"ת כ"ט (ב) ו' י"ז

גליון הש"ס

ג"פ ר"י ו'ו' נהמה' חד
אמר. ע"י ז"ב טו ע"א:
שם ספר ש"פ"ר בש"ת.
ע"י מגילת ד"ף ג"י"ז ד"ף
ע"א:

מוסף רש"י

ידבר עמים. ישעיהו וכל
שפלות נחמ: שבח ט"ז:
שבשעה שבריה דר
שיחין. ולא פניח לה
שמשא ימי נחמ: נחמ:
ע"י סוכה ט"ז: וא"י סוכה
ליה שמשא נחמ: ע"י ו'
נחמ: ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ט"ז: קפ"א תורה. ו'
כ"ף תהום תמלה ו'א'
י"ף הכרז (מ"ב ו'
מחמין וקפ"א פורח
ט"ז: מהו לבחש שם
כו'. דוד לא היה מורה
הלכה כפי רבו אחימלש
יהוה היה שם
אחספא. מפני שהסוכה
ז"ל יורד וז"ל ע"י כ"ד
ש"י ויח על הנקב
ובאגדת דספר שמואל
מפירש שמואל דוד על פני
נקב תהום ימחו ימי
שפיה שם משעת ימי
נחמ: ט"ז: ע"י ש"ת
שלום בין איש לאשתו.
לכוד אל הטובה ואל
טובה היא ואל ג' ט"ז
נחמ: ט"ז: שמי
שנכתב בקדושה. שכתב
מגילת ימ' ה' אוחן ו'ו'
כ"מ"ב (במדרש ג') ומת
אל ה'אלות האלה ו'ו'
ט"ז:

רבינו חננאל

בלשון עו שנאמר וידבר
ה' אל יהושע לאמר דבר
אל בני ישראל לאמר תנו
לכם את ערי המקלט וכו'.
ומאן דכל דבור לשון
קשה הוא שנאמר דבר
האיש אדוני הארץ אתנו
קשות וגו'. אינו והתני
אז נדברו וכו' ודברו אלא
לשון נחת שנאמר וידבר
עמים תחתינו. ושנינו דבר
לחוד דבר לחוד. ולומר
דבר קשה ידבר נחמה:
מאן כספר תורה יתרו:
הכי קאמר ויחברו יהושע
את הדברים האלה בספרו
הכתובים חספס חספס
אלהים: ספר שפירושו
כפשתן רבי יהודה ור'
מאיר דאמר פסול

אלו הן הגולין פרק שני מכות י"א.

י"א.

עין משפט
נר מצוה

נג א מ"י פ"ט מה'ל
ס"ח הלכה י"ג פ"ט
ע"י כ"ט ט"ז ע"י י"ד כ"י
דעת ספ"ק א'
נג ב מ"י פ"ט מה'ל
ס"ח הלכה ט' פ"ט
ע"י כ"ט ט"ז ע"י א"ח כ"י
לכ ספ"ק מט'
נג ג מ"י פ"ט מה'ל תפילין
ה"ל ט"ז ע"י כ"ט ט"ז ע"י
ט"ז ע"י כ"ט ט"ז ע"י כ"י
ספ"ק פ"ט א'
נג ד מ"י פ"ט מה'ל ירוח
הלכה ט' פ"ט ע"י עו:

משל זה על אדם שלוקה בשביל קרמון של אחרים: טוביה הטא
וויגוד מנגיד. משום היותו דלמרי' צערי' פסחים [ק"ג] טוביה הטא
וויגוד אספיד ביה ביחידים שלא היה עד שני דצבר ונגד' רב פפא וויגוד א"ל
טוביה הטא וויגוד מנגיד ומאלו היתה למשל: **הסם אמרי**. כל' אומרין
משל זה: **שכס נסיב מבגאי גור**. שכס
בן חמור לקח את דינה בת יעקב
והנהגה שלו ושאר בני העיר שלא נהנו
מלו עלמן ונטערו. מבגאי שם איש
שני העיר: **שכרה דוד שיפן**. ורבות
של ציית המקדש. ובגמרת ירושלמי
(סנהדרין פ"י ה"ב) מלינו מימוליוס
של ציית המקדש והוא יסוד בלשון יוני:
קפס תהומא. ק"ף תהום. בגמרת
ירושלמי (סס) שמאלה שם חרס שהגינה
קולו ואמר לו אל תגלתי מכאן שאני
כבוש על תהום מיום ומתן מורה
שרעדה כל הארץ ולא שמע דוד
לדבריו ונטלו: **מי שרי למכשז סס**.

בלשון עזה דכתיב וידבר ה' אל יהושע לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי
המקלט אשר דברתי אליכם וגו' מפני שהן
של תורה למימרא דכל דיבור לשון קשה
אין כדכתיב דבר האיש אדוני הארץ אתנו
קשות והתניא¹⁶ נדברו אין נדברו אלא לשון
נחת וכן הוא אומר דבר עמים תחתינו דבר
לחוד ידבר לחוד: (סימני' רבנן מהמני'¹⁷
וספרי') פליגי בה רבי יהודה ורבנן חד אומר
מפני ששייהו וחד אומר מפני שהן של תורה
ויכתוב יהושע את הדברים האלה בספר
תורת אלהים פליגי בה ר' יהודה ור' נחמיה
חד אומר שזמנה פסוקים וחד אומר ערי מקלט
בשלמא למ"ד ה' פסוקים היינו דכתיב בספר
תורת אלהים אלא למ"ד ערי מקלט מאי
בספר תורת אלהים ה"ק ויכתוב יהושע בספר
את הדברים האלה הכתובים בספר תורת
אלהים ספר שתפרו בפשתן פליגי בה ר'
יהודה ור"מ חד אומר כשר וחד אומר פסול
למ"ד פסול דכתיב למען תהיה תורת ה'
בפך ויאתקש כל התורה כולה לתפילין מה
תפילין הלכה למשה מסיני לתופרן בגידין
אף כל לתופרן בגידין ואיך כי יאתקש
למולות בפך להלכותיו לא יאתקש אמר רב
חזינן להו לתפילין דבי חביבי דתפירי
בכיתנא ולית הלכתא כוותיה: **מתני' י אחד**
משוח בשמן המשחה ואחד המרובה בבגדים
ואחד שעבר ממשיחותו מחזירין את הרוצח
רבי יהודה אומר אף משוח מלחמה מחזיר
את הרוצח לפיכך אימותיהו של כהנים
מספקות להן מחיה וכמות כרי שלא יתפללו
על בניהם שימותו: ג' מנא הני מילי אמר
רב כהנא דאמר קרא וישב בה עד מות
הכהן הגדול וכתיב כי בעיר מקלטו ישב עד
מות הכהן הגדול וכתיב ואחרי מות הכהן הגדול ר'
יהודה כתיב קרא
אחרינא לשבת בארץ עד מות הכהן (וגו') ואיך מדלא כתיב הגדול חד מהנך הוא: לפיכך אימותיהו
של כהנים וכו': מעמא דלא מצלו הא מצלו מייתי והכתיב כצפור לנוד כדרור לעוף בן קללת חנם לא תבא
אל"ל) ההוא סבא מפירקיה דרבא שמיע לי שהיה להן לבקש רחמים על דורן ולא בקשו ואיכא דמתני כרי
שיתפללו על בניהם שלא ימותו מעמא דמצלו הא לא מצלו מייתי מאי הוה ליה למעבר הכא אמרינן
טוביה חמא וויגוד מנגיד התם אמרי שכס נסיב ומבגאי גזיר אמר (ליה) ההוא סבא מפירקיה דרבא שמיע
לי שהיה להן לבקש רחמים על דורן ולא בקשו כי הא דההוא גברא דאכליה אריא ברחוק תלתא פרסי מיניה
דר' יהושע בן לוי ולא אישתעי אליהו בהדיה תלתא יומי אמר רב יהודה אמר רב קללת חכם אפי' בחנם
היא באה מגולן מאחיתופל שבשעה שכתבה דוד שיתין קפא תהומא בעא למישטפא לעלמא אמר
ה' מהו לכתוב שם אחספא ומישדא בתהומא דליקו אדוכותיה ליכא דאמר ליה מידי אמר כל היודע דבר זה
ואינו אומריו יחנק בגרונו נשח אחיתופל כ"ו בעצמו אמר (ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה התורה
שמי שונכת בקדושה ימחה על המים לכל העולם כולו ולא כל שכן א"ל שרי כתב שם אחספא שרי
אתהומא נחת וקם אדוכותיה ואפ"ה כתיב וואחיתופל ראה כי לא געשתה עצתו ויחבוש את החמור ויקם וילך
אל ביתו (ו)אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וגו' א"ר אבהו קללת חכם אפילו על תנאי היא באה מגולן
מעלי דקאמר ליה [על] לשמואל כה עשה לך אלהים וכה יוסף אם תכחד ממני דבר ואף על גב
דכתיב ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו [ואפ"ה] כתיב ולא הלכו בניו בדרכיו וגו'
אמר

תורה אור השלם

1. וידבר ה' אל יהושע
לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר תנו
לכם את ערי המקלט אשר
דברתי אליכם ביד
משה:
2. דבר האיש אדני
הארץ אתנו קשות ותן
אתנו כמרגלים את
הארץ: כראיתי מכל
אז נדברו דריא יי איש
את רעהו ויקשבו יי
וישמעו ויחבטו ספר וזרון
לפניו ליראי יי ולחשבו
שמו:
3. ידבר עמים תחתינו
ולאמיים תחת רגלינו:
4. תהליש מו ד
הדברים האלה בספר
תורת אלהים וקח אבן
גדולה וקיימה שם תחת
האלה אשר נבקשו יי:
5. יהושע כר כו
6. ויהי לך לאות על
ידך ולזכרון בין עיניך
למען תהיה תורת יי
בפך כי בך חזקה
הדברים: ממצרים:
7. והצילו העדה את
הרצח מיד גאל הדם
ויהיה אתה העדה אל
עיר מקלטו אשר נס
שמה וישב בה עד מות
הכהן הגדול אשר משח
אתו בשמן הקדש:
8. כי בעיר מקלטו ישב
אחרי מות הכהן הגדול
ישב הרצח אל ארץ
אחוזתו: במדבר לה כח
9. ולא תקחו פפר לנט
אל עיר מקלטו לשב
לשבת בארץ עד מות
הכהן: במדבר לה לב
10. לצפור לנוד כדרור
לעוף בן קללת חנם לו
תבא:
11. ואחיתפל ראה כי ב
לא נעשתה עצתו ויחבוש
את החמור ויקם וילך
אל ביתו אל עירו ויצו
אל ביתו ויחנק ויקמ
ויקבר בקבר אביו:
12. ויאמר מה הדיבר
אשר דבר אליך אל נא
תכחד ממני בך ועשה
לך אלהים ובה יוסף אם
תכחד ממני דבר מכל
הדיבר אשר דבר אליך:
13. שמואל א ג ז
14. ויגד לו שמואל את
כל הדברים ולא כחד
ממנו ויאמר יי יהוה הטוב
בעיני ועשה:

שמואל א ג ז
שמואל א ג ז
שמואל א ג ז
שמואל א ג ז
שמואל א ג ז
שמואל א ג ז
שמואל א ג ז
שמואל א ג ז
שמואל א ג ז
שמואל א ג ז

בפך ואיתקש כל התורה לתפילין מה תפילין הלכה למשה מסיני לתופרן בגידין אף כל התורה כולה בגידין. וחד אמר כר כי יאתקש תורה לתפילין להיכתב במדבר בפך להלכותיו לא
איתקש. אמר דא חזינא להו לתפילין דבי חביבי בכיתנא ולית הלכתא כוותיה: אחד משוח המשהו ואחד מרובה בבגדים כר יושב בה עד מות הכהן הגדול לפיכך אימותיהו של כהנים גדולים היו
מספקין אל בגדים לרחמים כר ואקשינן למימרא דא מצלו צלוחיה מקבלא והכתיב בן קללת חנם לא תבא. ופרקינן היה להם לבקש רחמים על דורם שלא יאיש כוח בימים. כההוא דאכליה אריא ברחוק ג' פרסי מאחריה
דרי יהושע בן לוי ולא אישתעי אליהו בהדיה ג' יומי: פי' טוביה הטא וויגוד מנגיד. העיר יגוד על טוביה שחטא ומפני שהיה עד אחד נחתיב מלקות ונעשה כמו משל כפי הכל אחד חזר חזא לוקה. והוא כמו שם
שביקש לישא ויהי כולה נימולים. פי' מבגאי לשון באגי. בן זה הדבר. כלומר זה הרג וכתן הגדול מתחייב. ופירקן שהיה לו לבקש רחמים על דורו ולא ביקש: ירושלמי רבי יוסי בן חלפתא אומר עתים עתים הם
לתפלה. שגא ואני תפילין לך ה' עת רצון. שאלו להכמה מהו עונשו של חוטא. אמרה להם חטאים תרף רעה. והנבואה אמרה הנפש החוטאת היא תמות. והתורה אמרה יביא קרבן ויתכפר לו שנאמר ונצחה לו. והקביה
אמר יעשה שונכת שנאמר טוב ישר ה' על כל יורת חטאים בדרך כלומר יורה להן דרך תשובה. אמר רב קללת חכם אפילו בחנם מתקיימת. מנא לן מאחיתופל שקללו דוד ואמר כל היודע אם מותר לכתוב שם אחספא
ולמשידיא בתהומא לאוקומיה ולא יאמר יחנק בגרונו. ואע"ג דבתי הכי אמר ליה אחיתופל שרי. נתקיימה בו הקללה שנאמר ויצו אל ביתו ויחנק. איך אבהו קללת חכם אפילו על תנאי באה מגולן ליה לשמואל
כה יעשה לך אלהים. ובעצמו גם בפך. ואע"ג דכתיב ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו. ואמר כתיב ולא הלכו בניו בדרכיו:

(א) א"ל ע"י ז"ל מן הנגדים:

